

Øregård

Hambros Allé fremstår monumentalt med sine høje træer og sit perspektiv udover Øresund.

Hvor den tætte og høje bebyggelse slutter langs Strandvejen gennem Hellerup mod nord, ses på venstre hånd en stor parklignende have, Øregårdsparken med Øregård.

Stedet domineres af de høje træer, den store hvide villa og den overfor liggende Hambros Allé. Øregård er et af de få bevarede af en lille snes landsteder fra 1700- og 1800-årene langs Strandvejen. Landstederne opførtes af rige handelsfolk og embedsfolk fra hovedstaden, som søgte ud fra den beklumrede by, hvor de bosatte sig i nærheden af, men dog i respektfuld afstand fra stranden med dens tåger og havgus.

Øregård blev opført i 1806 for grosserer Johannes Søbøtker med Joseph-Jacques Ramée som arkitekt. Ramée anlagde også haven, som skulle have karakter af en stilfuld engelsk park med et slynget flodløb. Floden var reelt en sø, hvis ender blev tilplantede for at fastholde illusionen.

Gentofte Kommune overtog Øregård i 1917. På daværende tidspunkt var der endnu ikke udstykket omkring huset. Man kunne derfor her i området udenom Øregård udlægge store parceller til herskabeligt store huse.

Kommunegartner og landskabsarkitekt G. N. Brandt foretog forskellige tilretninger og omlægninger ved parken. Brandt tilskrives ligeledes æren for plantningen af den monumentale Hambros Allé, hvor Øregård står som et point de vue i vestaksens flugt modsat den 'tomme' havflade mod øst.

Øregård er opført i den palladianske stil, der var på mode i begyndelsen af 1800-årene. Ramée byggede tilsvarende på Sophienholm ved Lyngby og på Hellerupgård, som desværre måtte vige for Gammel Hellerup Gymnasium i 1954. Øregård er i dag museum og rummer blandt andet den Hegelske samling af lokale topografiske malerier.

Øregård og Hambros Allé ligger på hver sin side af Strandvejen, 1:6.000.

Landstedet Øregård er med sit fremhævede midterparti et godt eksempel på traditionen fra den italienske renaissancevilla.